

AZ ÜZENET

Guti Tünde

AZ ÜZENET (vízió)

Villámok cikáznak körülöttem a földbe csapódva, mögöttem világok omlanak össze, fölöttem baljóslatú, ólomszürke vihar dühöng. Derék vastagságú ágak hevernek szanaszét, a vaskos fatörzsek kettéhasítva tátonganak.

Lovam tajtékozva vágat velem, hajam ziláltan lobog a nyers szélben, gondolataim kavarnak, szívem vadul kalapál, s levegőt kapkodva suttogom magam elé, szinte nem is hallom; csak tudom;. VINNEM KELL AZ ÜZENETET!

Mindenütt por, hamu és sötét. A pusztulás kétségbeejtő látványa lelkem mélyéig hatol fájdalmasan. Reszketek a félelemtől, lovam idegesen rohan, kezem már csaknem hozzánő a szíjhoz, olyan görcsösen szorítom.

Egy homlokomhoz csapódó gallytól kiserken a vérem, könnytől ázott arcomba pernye hull, fátylamat útszéli bokrok tépték szét, de csak viszem; viszem az üzenetet. Talán még nem késő! Mert valahol, ott a romok között várnak! Hitet veszítve, reménytelen, már mindenben és mindenkinben csalódva várnak a RÁM BÍZOTTAK;

elgyötörten. Oda kell érnem és ki kell vezetnem őket ebből a démoni káoszról! Egyetlen út, egyetlen lehetőség. Meg kell mutatnom ezt az utat! Át kell adnom az üzenetet! Amíg még nem késő;

És a zűllésbe, romlásba süllyedő világok felett ott áll az ÚR, tekintetével vigyázva kíséri, felemelt, áldó kezével őrzi mindazok lépteit, akik célba érve és az üzenetet átadva, FELLOBBANTJÁK A TISZTA LÁNGOT, ami belevilágít a halál sötétjébe.

Körülöttem ég már ez a tűz?

2010. febr. 12.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalok.hu